

IOŚ-PIB
Instytut Ochrony Środowiska
Państwowy Instytut Badawczy

Strefowanie w Puszczy Białowieskiej

Warsztat terenowy

Białowieża, 13-14.12.2022 r.

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

Ramy czasowe

- ❑ Miejsce spotkania: **Hotel Białowieski** ul. Stoczek 218 B, Białowieża
sala „Dębowa”, I-wsze piętro

Program spotkania:

10.00 -11.00 – spotkanie w sali, wprowadzenie do warsztatów

11.00 -14.30 – wyjście w teren

14.30 - 15.30 – przerwa obiadowa

15.30 -17.00 - podsumowanie

Program warsztatu

☐ **Wprowadzenie i przywitanie uczestników – 10 minut**

☐ **Część I.**

- Wprowadzenie do strefowania
- Omówienie miejsc

☐ **Część II Wizja w terenie**

Przerwa obiadowa 60 minut

☐ **Część III.**

- Wprowadzenie do pracy
- Praca warsztatowa
- Dyskusja

☐ **Podsumowanie warsztatu – 10 minut**

Wprowadzenie

- ❑ Krótka informacja nt. przebiegu spotkania i organizacji pracy.
- ❑ **Poznajmy się...** Prosimy każdego z Państwa o krótkie przedstawienie się (*prosimy o informacje, czy uczestniczyli Państwo we wrześniowym warsztacie online nt. stref ochronnych*).

Cel warsztatu

☐ Celem warsztatu jest:

- dyskusja nad zasięgiem stref w Puszczy Białowieskiej

☐ Warsztat wpisuje się w przyjętą logikę i metodę prac nad Planem zarządzania, angażując różne grupy interesariuszy.

W1: Świadczenia przyrodnicze Puszczy Białowieskiej

Rozmawiamy o znaczeniu i wartości Puszczy Białowieskiej. Wyniki dyskusji przyczynią się do opracowania opisu Dobra i zdefiniowania celów jego ochrony.

W2: Bariery i problemy ochrony Puszczy Białowieskiej
Budujemy drzewo problemów. Wskazywane problemy uwzględnimy w charakterystyce stanu Puszczy. Jest to podstawa definiowania celów ochrony i planowania odpowiednich działań ochronnych.

W3: Rozwiązywanie problemów ochrony Puszczy Białowieskiej
Wspólnie szukamy sposobów rozwiązania problemów ochrony Puszczy i wskazujemy interesariuszy odpowiedzialnych za wdrożenie tych rozwiązań. Wyniki dyskusji będą stanowiły podstawę do określenia działań i podmiotów wdrażających.

Puszcza
Białowieska
i jej znaczenie

Zachowanie
wartości
Puszczy
Białowieskiej

W6: Strefy ochronne. Zasady, kryteria.

Zastanawiamy się nad kryteriami dla stref ochronnych wyznaczonych w Puszczy, biorąc pod uwagę potrzeby jej ochrony. Spróbujemy zaakceptować to podejście, tak aby każdy interesariusz mógł się czuć odpowiedzialny za ochronę Dobra.

W7: Strefowanie w Puszczy Białowieskiej.

Weryfikujemy strefy ochronne w Puszczy Białowieskiej i uzgadniamy ich granice. Od stopnia reżimu ochronnego w danej strefie zależy jakie działania będziemy w nich realizować.

Granica Puszczy
Białowieskiej
i strefy
ochronne

W4: Wizja i cele zarządzania Puszcą Białowieską

Wypracowujemy wizję i cele ochrony, które będą odzwierciedleniem naszych ambicji. Wizja będzie sięgać lat 2050. Cele będą nie tylko długo-, średnio-, ale i krótkoterminowe.

Strategia
ochrony Puszczy
Białowieskiej

W5: Turystyka w Puszczy Białowieskiej

Poznajemy dobre praktyki ze świata w zakresie turystyki w obiektach UNESCO. Zastanawiamy się jak te praktyki wykorzystać w Puszczy. Udostępnianie Puszczy dla celów turystycznych jest jednym z elementów zarządzania Puszcą.

W8: Działania ochronne w Puszczy Białowieskiej

Ustalamy, jakimi działaniami, możemy osiągnąć cele Planu. Wypracowujemy wspólną listę działań i wskazujemy interesariuszy odpowiedzialnych za ich wdrażanie.

Zarządzanie
Puszcą
Białowieską

W11: Wypracowanie zasad i narzędzi konsultacji

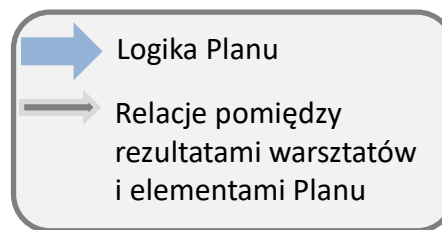
Ustalamy, w jaki sposób interesariusze będą uczestniczyć w konsultowaniu Planu Zarządzania. Ustalenia te nie tylko zastosujemy w procesie konsultacji projektu Planu, ale także będą zawarte w Planie.

W10: Wdrażanie, monitorowanie, ewaluacja

Wypracowujemy i uzgadniamy sposób wdrażania działań (w tym ich finansowania), monitorowania postępów wdrażania Planu, ewaluacji osiągania celów.

W9: Koordynacja polityk w Puszczy Białowieskiej

Wypracowujemy rekomendacje dla strategii i planów, które mogą mieć wpływ na Puszcę Białowieską, tak aby polityki te służyły osiągnięciu celów Planu.

IOŚ-PIB
Instytut Ochrony Środowiska
Państwowy Instytut Badawczy

Wprowadzenie do strefowania

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

Strefowanie – element zarządzania

Wytyczne operacyjne, 2015 II.F Ochrona i zarządzanie

- 101. W przypadku dóbr zgłaszanych ze względu na kryteria (VII)-(X), granice powinny odpowiadać **wymogom przestrzennym siedlisk, gatunków, procesów i zjawisk, które stanowią podstawę wpisu tych dóbr na Listę światowego dziedzictwa**. Granice powinny **uwzględniać dostatecznie rozległy teren bezpośrednio przylegający do obszaru posiadającego wyjątkową uniwersalną wartość, aby zapewnić ochronę wartości dziedzictwa przed bezpośrednim efektem ingerencji człowieka i wpływem wykorzystywania zasobów naturalnych zlokalizowanych poza terenem dobra kandydującego do wpisu.**

Strefowanie – element zarządzania

Guidelines for Management Planning of Protected Areas, IUCN 2003 / Wytyczne dla Planowania zarządzania obszarów chronionych

- ☐ ustalenie celów zarządzania
- ☐ opracowanie sposobu osiągnięcia celów
- ☐ **wykorzystanie stref zarządzania do realizacji celów zarządzania**

Plany zarządzania dla obszarów chronionych mogą określać różne „strefy zarządzania” – czyli obszary geograficzne, w których stosuje się podobne zasady zarządzania i użytkowania.

Strefy określają, gdzie różne strategie zarządzania i użytkowania będą najlepiej realizować cele zarządzania, aby osiągnąć pożądaną przyszłość obszaru chronionego.

Powierzchnia i położenie geograficzne obiektu wpisanego na Listę

Białoruś/Polska				
N 33 Bis	Białowieża Forest			
	[Rozszerzenie i zmiana nazwy „Belovezhskaya Pushcha /Białowieża Forest", Białoruś/Polska]			
Numer identyfikacyjny	Nazwa	Powierzchnia (ha)	Strefa buforowa (ha)	Współrzędne geograficzne punktu centralnego
33ter-001	Puszcza Białowieska – Białoruś	82 308	130 873	N52 43 39 E23 58 52
	Puszcza Białowieska – Polska	59 577	35 835	N52 43 39 E23 53 57
	RAZEM	141 885	166 708	

Wyjątkowa Uniwersalna Wartość – Puszcza Białowieska

Wyciąg z decyzji przyjętej podczas 38. sesji Komitetu Światowego Dziedzictwa (Doha, 2014)

Decyzja: 38 COM 8B.12

Komitet Światowego Dziedzictwa,

1. Po przeanalizowaniu dokumentów WHC-14/38.COM/8B i WHC-14/38.COM/INF.8B2,
2. Zatwierdza rozszerzenie miejsca „Belovezhskaya Pushcha / Puszcza Białowieska”, Białoruś, Polska, które otrzymuje nazwę Białowieża Forest, Białoruś, Polska, na Liście Światowego Dziedzictwa, na podstawie **kryteriów (IX) i (X)**;

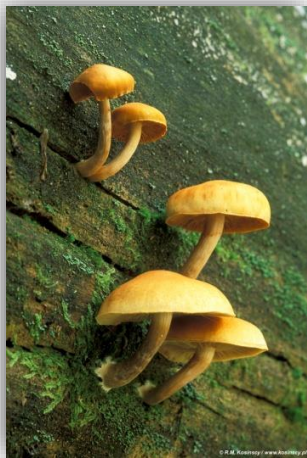
Wyjątkowa Uniwersalna Wartość – Puszcza Białowieska

Przyjmuje następującą deklarację wyjątkowej uniwersalnej wartości:

Dzięki trwającej od kilku wieków ochronie, **Puszcza zachowała swój pierwotny charakter po dziś dzień.**

Dobro obejmuje obszar **141 885 ha** wraz ze strefą buforową o pow. **166 708 ha.**

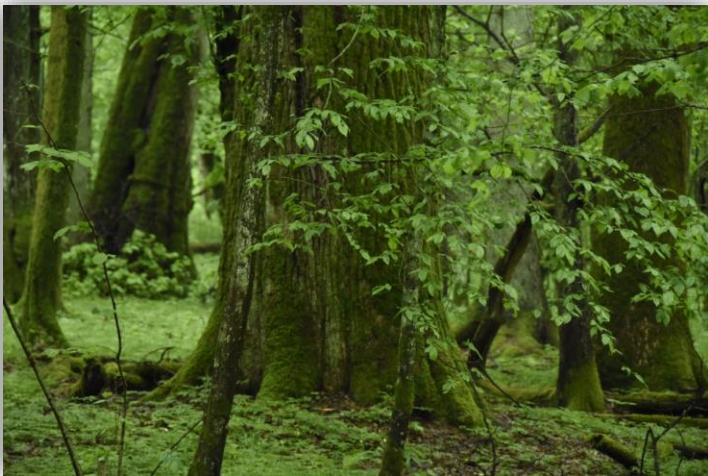
Obszar ten ma wyjątkowe znaczenie dla ochrony przyrody z uwagi na powierzchnię **starodrzewi** obejmujących duże nietknięte obszary, na których zachodzą procesy naturalne. Ich rezultatem jest bogactwo martwych drzew – zarówno stojących jak i leżących, przekładające się na dużą **różnorodność gatunków grzybów i bezkręgowców saproksylicznych.**

Obiekt zapewnia ochronę różnorodnej i bogatej fauny, obejmującej 59 gatunków ssaków, ponad 250 gatunków ptaków, 13 gatunków płazów, 7 gatunków gadów i ponad 12 000 gatunków bezkręgowców. Symbolem obiektu jest żubr.

Wyjątkowa Uniwersalna Wartość – Puszcza Białowieska

Kryterium (IX):

Puszcza Białowieska to **różnorodny kompleks chronionych ekosystemów leśnych**, będących przykładem lasów mieszanych typowych dla ekoregionu Europy Środkowej, oraz szereg siedlisk nieleśnych, w tym łąki wilgotne, doliny rzek i inne tereny podmokłe.

Obszar ten obejmuje tereny o wyjątkowej wartości dla ochrony przyrody, obejmujące m. in. rozległe starodrzewia.

Wieloletnia tradycja badań naukowych nad niemal nienaruszonym ekosystemem leśnym oraz liczne publikacje, w tym opisy nowych gatunków, znacznie podnoszą wartość obiektu.

Wyjątkowa Uniwersalna Wartość – Puszcza Białowieska

Kryterium (X):

Puszcza Białowieska jest obszarem niezastąpionym dla zachowania różnorodności biologicznej, przede wszystkim ze względu na jej rozmiar, status ochronny oraz nieomal nienaruszony stan zachowania przyrody.

Obiekt ten zamieszkuje **największa żyjąca na wolności populacja żubra.**

Obiekt **odgrywa znaczącą rolę w ochronie grzybów.** Odkryto tu kilka nowych dla nauki gatunków, a swoje stanowiska ma tutaj wiele gatunków zagrożonych wyginięciem.

Wyjątkowa Uniwersalna Wartość – Puszcza Białowieska

Obiekt stanowi duży, **spójny obszar poddany różnym reżimom ochronnym**, **Integralność** obejmujący wszystkie typy ekosystemów leśnych regionu i stanowiący naturalne środowisko życia dużych ssaków.

Niektóre z ekosystemów obecne w obiekcie (łąki wilgotne, tereny podmokłe, doliny rzeczne) wymagają utrzymania poprzez aktywne działania zapobiegające skutkom zmniejszonego przepływu wód oraz braku rolnictwa (koszenia łąk).

Istnieje jednakże kilka wyzwań spowodowanych istnieniem barier wewnątrz obiektu oraz jego względnej izolacji przez otaczające go tereny rolne, wymagających ciągłego zarządzania i monitorowania.

Wyjątkowa Uniwersalna Wartość – Puszcza Białowieska

Ochrona i zarządzanie

Zintegrowany plan zarządzania Obiektem musi uwzględnić wszystkie kluczowe kwestie gwarantujące efektywne zarządzanie Obiektem, w szczególności lasami, łąkami i terenami podmokłymi, a także otrzymać w perspektywie długoterminowej odpowiednie finansowanie umożliwiające jego skuteczną realizację.

Zagrożenia wymagające długoterminowej uwagi w formie monitoringu i ciągłych programów zarządzania obejmują ochronę przeciwpożarową oraz wpływ barier na łączność ekologiczną, w tym dróg, pasów przeciwpożarowych i płotu granicznego.

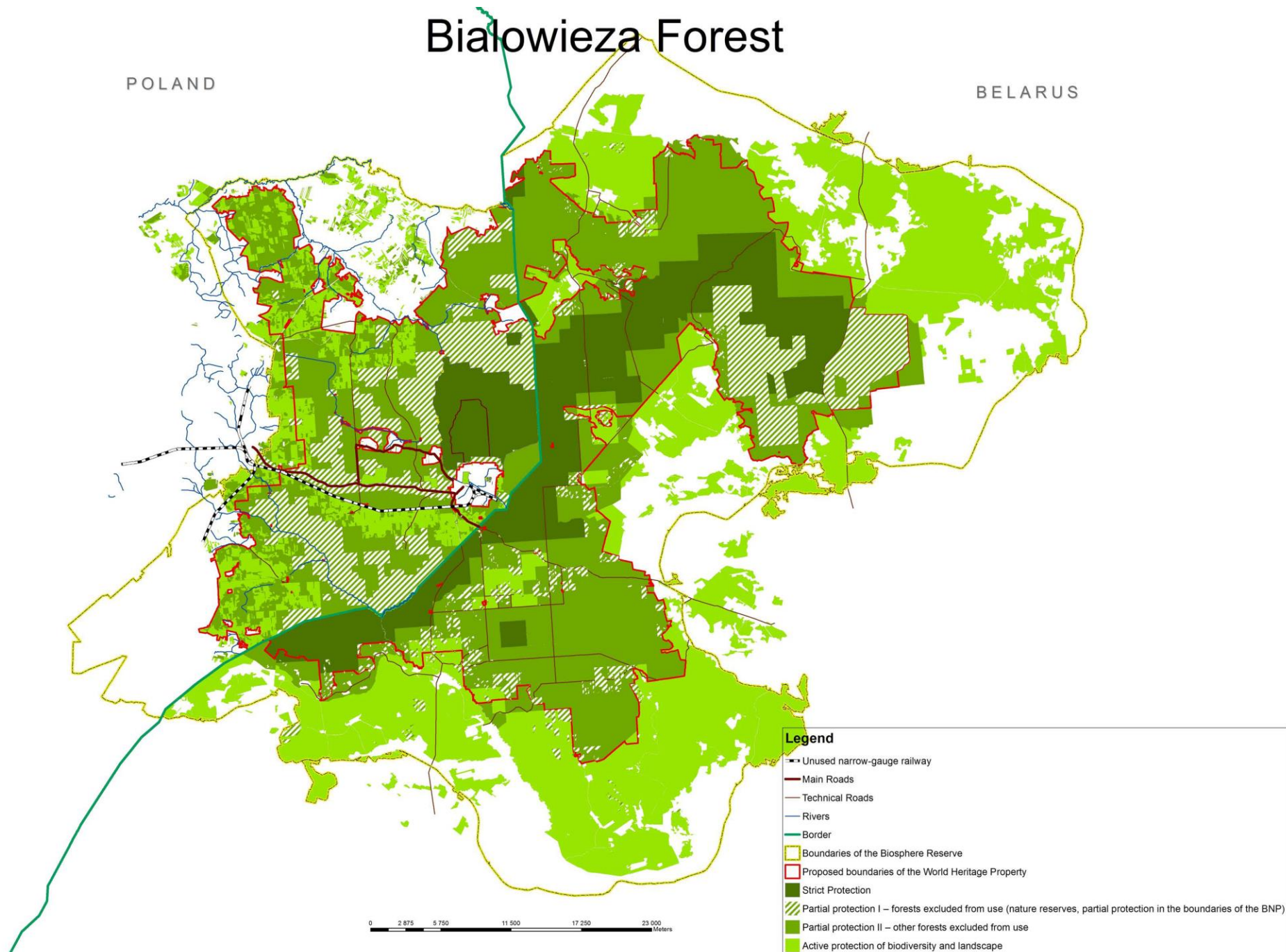
Istnieje również potrzeba ciągłego ulepszania wybranych aspektów zarządzania obiektem, w tym zwiększenia łączności ekologicznej w granicach obiektu oraz w jego otoczeniu, a także zwiększania zaangażowania lokalnej społeczności.

Białowieża Forest

POLAND

BELARUS

**Białowieża Forest
– pakiet
renominacyjny,
styczeń 2013**

Podział Obiektu na strefy

- ❑ Nominacja z 2014 r. przewiduje złożony system podziału na strefy, z różnymi sposobami zarządzania i reżimem ochrony.
- ❑ W Polsce istnieją cztery strefy:
 - (1) strefa ochrony ścisłej,
 - (2) strefa ochrony częściowej I,
 - (3) strefa ochrony częściowej II oraz
 - (4) strefa czynnej ochrony różnorodności biologicznej i ochrony krajobrazu.

Dodatkowo uwzględniono strefę buforową.

Podział Obiektu na strefy

- **Strefa ścisłej ochrony** jest strefą nieinterwencyjną, do której dostęp jest ograniczony, aby procesy naturalne mogły rozwijać się w sposób niezakłócony.

Status ten posiada część BPN o powierzchni 6 059 ha (dawny obszar ochrony ścisłej z przylegającą do niego od północy częścią dawnego obrębu Hwoźna, dawny rezerwat Głuszec).

strefa 1/strefa ochrony ścisłej

Podział Obiektu na strefy - Ścisła ochrona

- Zgodnie z definicją, zasadą ochrony ścisłej jest pozostawienie określonego obszaru całkowicie we władaniu sił przyrody, gdzie człowiek nie ma możliwości bezpośredniej ingerencji. Ochrona ścisła umożliwia swobodny przebieg procesów ekologicznych, np. zmiany w składzie gatunkowym i strukturze zbiorowisk leśnych, które są wynikiem naturalnego rozwoju drzewostanów i procesów sukcesji.

Podział Obiektu na strefy

- ❑ **Reżim ochrony częściowej I** jest bardzo podobny do ochrony ścisłej, z tą tylko różnicą, że strefa ta jest dostępna z ograniczeniami dla grzybobrania i zbioru jagód.

Strefa ta obejmuje:

- część Parku Narodowego nieobjętą strefą ścisłej ochrony oraz
- rezerваты przyrody w administracji PGL Lasy Państwowe

strefa 2/strefa ochrony częściowej I

Podział Obiektu na strefy

□ II strefa ochrony częściowej obejmuje:

- drzewostany starsze niż 100 lat
- drzewostany pionierskie z dominującą brzozą i osiką (stanowiącą ponad 50% drzewostanu) mające ponad 60 lat oraz
- strefy ochronne dla ochrony gatunkowej (bocian czarny, orlik krzykliwy, włośchatka, granicznik płucnik)

strefa 3/strefa ochrony częściowej II

Podział Obiektu na strefy

- **Strefa czynnej ochrony pozwala na:**
 - interwencje mające na celu odtworzenie siedlisk
 - strefa objęta czynną gospodarką leśną, w tym pozyskaniem drewna

strefa 4/strefa ochrony czynnej

Podział Obiektu na strefy – czynna/aktywna ochrona

- Dopuszcza się ingerencję człowieka w formie działań ochronnych, mających na celu przywrócenie stanu ekosystemów i składników przyrody do warunków najbardziej zbliżonych do naturalnych lub zachowanie siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk roślin, zwierząt i grzybów. Przykładem ochrony czynnej jest koszenie łąk i usuwanie zakrzaczeń z łąk w dolinach rzek, łąk śródleśnych oraz terenów po byłych składnicach drewna. Są to miejsca występowania wielu cennych i rzadkich gatunków roślin, m.in.: goryczki wąskolistnej, groszku błotnego, mietlicy pospolitej, goryczki wąskolistnej czy storczyków, a także rzadkich gatunków ptaków (derkacza, bekasa i orlika krzykliwego). Utrzymanie otwartego charakteru tych siedlisk pomaga powstrzymać sukcesję, czyli zarastanie krzewami i drzewami.

Podział Obiektu na strefy / raport z misji 2018

Za dokumentacją nominacyjną, Tabela podział na strefy i regulacje, raport z misji 2016

Strefy	Wycinka	Łowiectwo	Działania przeciwpożarowe	Utrzymanie dróg do celów bezpieczeństwa	Rekreacja	Zbieractwo jagód i grzybów	Inne
Ścisła ochrona	Niedozwolona	Niedozwolone	Dozwolone	Dozwolone	Niedozwolona	Niedozwolone	
Ochrona częściowa 1	Niedozwolona	Niedozwolone	Dozwolone	Dozwolone	Dozwolona	Dozwolone	Dozwolone utrzymanie łąk
Ochrona częściowa 2	Niedozwolona	Dozwolone	Dozwolone	Dozwolone	Dozwolona	Dozwolone	Dozwolone utrzymanie łąk
Strefa ochrony czynnej oraz strefa buforowa	Dozwolona	Dozwolone	Dozwolone	Dozwolone	Dozwolona	Dozwolone	Dozwolone cięcia sanitarne Dozwolone utrzymanie łąk

Wyciąg z decyzji przyjętej podczas 43. sesji Komitetu Światowego Dziedzictwa (Baku, 2019)

5 (...) wzywa Państwo-Stronę polską do dopilnowania, aby wszystkie operacje leśne na terenie obiektu były zgodne z następującymi zaleceniami dotyczącymi zarządzania **zgodnie z nominacją z 2014 r. i z zaleceniami misji z 2018r:**

a) **W strefie ścisłej ochrony, jak również w strefie częściowej ochrony I i II,** zapewnić, że nie są podejmowane żadne interwencje w zakresie gospodarki leśnej, w tym usuwanie drewna martwego, wycinki sanitarne ani żadne działania w zakresie aktywnej odnowy lasu (w tym przygotowanie gleby i sadzenie drzew)

Wyciąg z decyzji przyjętej podczas 43. sesji Komitetu Światowego Dziedzictwa (Baku, 2019)

b) **W strefie aktywnej ochrony** należy ograniczyć działania w zakresie gospodarki leśnej wyłącznie do interwencji mających na celu bezpośrednio przyspieszenie procesu zastępowania drzewostanu bardziej naturalnym dębowo-grabowym lasem liściastym lub zachowanie niektórych związanych z tym siedlisk nieleśnych, w tym podmokłych łąk, dolin rzecznych i innych terenów podmokłych oraz siedlisk zagrożonych roślin, zwierząt i grzybów. Niezbędne środki aktywnej ochrony powinny być wyszczególnione w Planie Zintegrowanego Zarządzania,

c) **W całym obiekcie** należy ograniczyć wycinkę ochronną tylko do obszarów położonych wzdłuż określonych dróg i ścieżek (w odległości 50 m od każdej strony) na podstawie jasnego planu oceny ryzyka,

IOŚ-PIB
Instytut Ochrony Środowiska
Państwowy Instytut Badawczy

Omówienie miejsc

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

Punkt 1 Leśnictwo Stoczek – wiata szkolna

- ❑ Aktualnie strefa 3, po korekcie część do rzeki Narewki pozostaje w strefie 3
 - na etapie przygotowywania mapy drogowej obszar błędnie zakwalifikowany do strefy 3
 - młode drzewostany w I i II klasie wieku, na gruntach porolnych, w znacznym stopniu przekształcone przez działania gospodarki leśnej, część wydzielen jakieg oglądaliśmy i są obecnie młodnikami sosnowymi stanowią siedlisko 9170 – grąd subkontynentalny
 - zgodnie ze sztuką leśną powinny być tu prowadzone aktywne działania z zakresu gospodarki leśnej – pielęgnacja, czyszczenia, trzebieże (związane z regulacją składu gatunkowego, promowania gatunków liściastych a ograniczenie iglastych będących niewłaściwymi dla siedliska i powodujące jego degradację)
 - z uwagi na bezpośrednie sąsiedztwo z obszarem ochrony ścisłej BPN oraz PN PB po stronie białoruskiej obszar pozostanie w strefie 3

Punkt 1

Punkt 2 Leśnictwo Batorówka – Góra Batorego

□ Aktualnie strefa 3, po korekcie strefa 4

- na etapie przygotowywania mapy drogowej obszar błędnie zakwalifikowany do strefy 3
- mozaika drzewostanów młodszych klas wieku – II, III, IV i starodrzewów
- w drzewostanach, które powstały w sposób sztuczny wskazana jest kontynuacja prac w tym zakresie polegających na pielęgnacji młodych drzewostanów, jak również przebudowy i renaturyzacji drzewostanów o zaburzonej strukturze gatunkowej, w tym na siedliskach wskazanych w Planie Zadań Ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Białowieska.
- w płatach drzewostanów 100+ nie będą prowadzone działania czynnej ochrony różnorodności biologicznej, za wyjątkiem tych wskazanych w PZO
- z uwagi na bytowanie żubrów w tym obszarze wskazane jest prześwietlanie drzewostanu w celu poprawy bazy żerowej i rozwoju roślinności zielnej, z licznymi rzadkimi i chronionymi gatunkami.

Punkt 2

Punkt 3 Leśnictwo Batorówka – Świetlista Dąbrowa

- ❑ Aktualnie strefa 3, po korekcie strefa 4
- Utrzymanie oraz odtworzenie zespołu świetlistej dąbrowy oraz gatunków roślin i zwierząt związanych z tym siedliskiem, w tym wielu gatunków rzadkich i zagrożonych wyginięciem na terenie Puszczy Białowieskiej
- siedlisko priorytetowe dla Wspólnoty Europejskiej (kod: 91I0-1 z zał. I. Dyrektywy 92/43/EWG)

Punkt 3

Punkt 4 758Da, 759Cd, 764Cb, 764Cc

- ☐ Wskazane wydzielienia planuje się przenieść z aktualnej strefy 4 do strefy 3 – podniesienie reżimów ochronnych.
- ☐ Są to drzewostany na siedliskach grądowych z rozpoczętymi pracami odmładzania drzewostanów. Są to obszary, gdzie procesy regeneracji drzewostanów będą przebiegać w sposób naturalny.

Punkt 4

Punkt 5 Szkółka leśna (362Ad, 362Br, 362Ca, 362Dd)

- ❑ Aktualnie strefa 3, po korekcie strefa 4
 - na etapie przygotowywania mapy drogowej obszar błędnie zakwalifikowany do strefy 3
 - wokół szkółki konieczne jest wydzielenie otuliny.
 - Niezbędne działania w otulinie szkółki to eliminacja gatunków drzew, będących żywicielami pośrednich groźnych dla sadzonek patogenów grzybowych. Dotyczy przede wszystkim osiki.

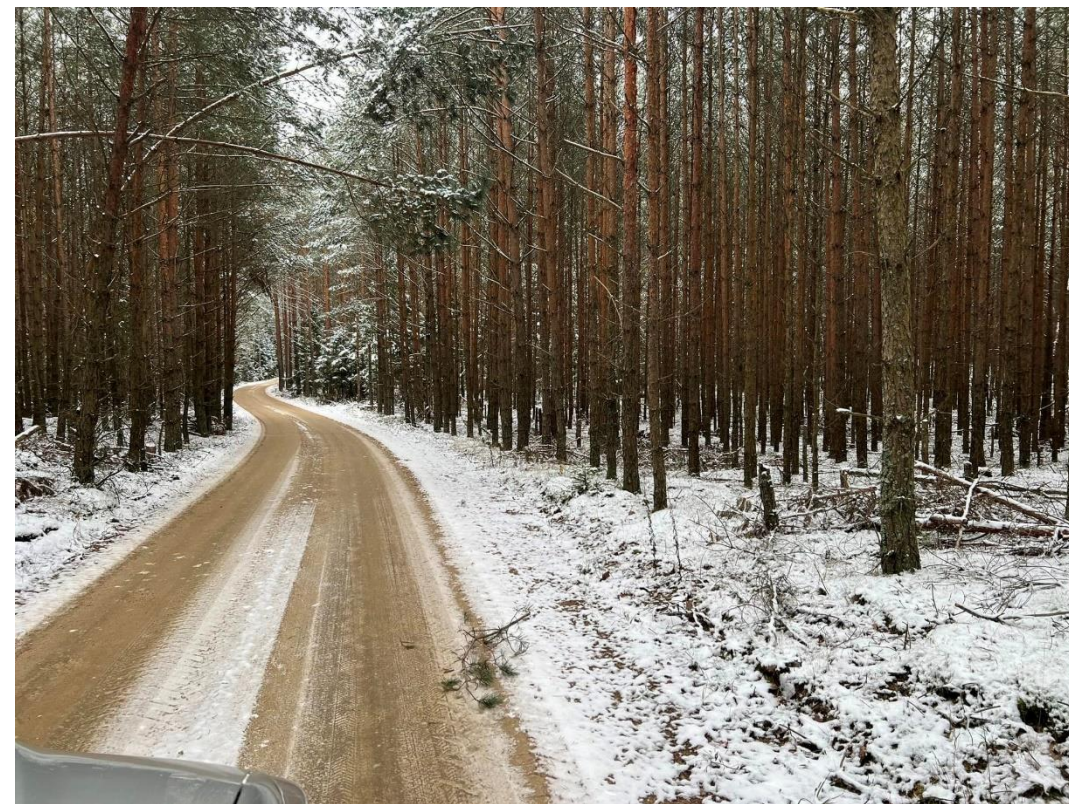
Punkt 5

Punkt 6 Obręb Starzyna

- ❑ Aktualnie strefa 3 i 4 mozaikowo, po korekcie strefa 4
 - na etapie przygotowywania mapy drogowej obszar w większości błędnie zakwalifikowany do strefy 3
 - obszar ten w aktualnym strefowaniu jest zdominowany przez strefę 4, poprzeplataną płatami strefy 3. W celu eliminacji „wysp” strefy 3 pomiędzy strefą 4 zaproponowano ujednolicenie obszaru.
 - młode monokultury sosnowe pochodzenia sztucznego, duży udział lasów przekształconych, sztucznego pochodzenia oraz posadzone lasy na gruntach porolnych
 - fragmenty lasów, będące w wieku ponad 100 lat pozostaną bez ingerencji.
 - zaprojektowano również strefę 3 w środkowej części obszaru w celu ochrony naturalnych procesów kształtujących starsze drzewostany.

Punkt 6

IOŚ-PIB
Instytut Ochrony Środowiska
Państwowy Instytut Badawczy

Wizja w terenie – wyjście do Puszczy

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

IOŚ-PIB
Instytut Ochrony Środowiska
Państwowy Instytut Badawczy

Przerwa obiadowa

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

IOŚ-PIB
Instytut Ochrony Środowiska
Państwowy Instytut Badawczy

Praca warsztatowa

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

Wprowadzenie

 omówienie map

Brainstorm by Jessica Lock from NounProject.com

- ☐ Propozycja niezbędnych wyjątków
- ☐ Sugerowane działania aktywnej ochrony
- ☐ Propozycje działań w strefie buforowej
- ☐ Komentarz do przedstawionych propozycji strefowania

Podsumowanie

IOŚ-PIB
Instytut Ochrony Środowiska
Państwowy Instytut Badawczy

Dziękuję!

ios.edu.pl/bialowieza-forest/

puszcza@ios.edu.pl

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej